

Kniha Daniel – číslo deväťdesiatdeväť

Posledné dni a Boží súd: odhalenie prorockých vhl'adov

Jeff Pippenger

2024-02-29

„Posledné dni“ predstavujú ohlásenie otvorenia súdu v hnutí prvého anjela a v hnutí tretieho anjela je ohlásený záver súdu. V „posledných dňoch“ Boží ľud bol a je povolaný, aby ohlasoval Boží súd, no aby si mohol byť poslom Božieho súdu, musíš súdu rozumieť. Základnou charakteristikou laodicejského adventizmu, tak učenej vrstvy, ako aj neučenej vrstvy, je, že nepoznajú Boží súd. Všetci proroci sa konkrétnejšie obracajú na posledné dni než na dni, v ktorých žili.

„Každý zo starovekých prorokov hovoril menej pre svoju vlastnú dobu než pre našu, takže ich prorokovanie je v platnosti pre nás. ‚A toto všetko sa im dialo ako predobraz, a bolo to napísané na naše napomenutie, ku ktorým prišiel koniec vekov.‘ 1. Korint'anom 10,11.“
Selected Messages, kniha 3, 338.

Všetci proroci sa navzájom zhodujú, a tak všetky ich proroctvá predkladajú ten istý obraz, a tým obrazom sú posledné dni, ktoré sú dňami súdu.

A duchovia prorokov podliehajú prorokom. Lebo Boh nie je pôvodcom zmätku, ale pokoja, ako vo všetkých cirkvách svätých. 1. Korint'anom 14:32, 33.

Jeruzalem vo videní Ezechiela, ktoré sa začína v ôsmej kapitole, je Božia cirkev, ktorou je v posledných dňoch laodicejská Cirkev adventistov siedmeho dňa. Ôsma a deviata kapitola Ezechiela označujú dve triedy uctievačov pri závere súdu nad domom Božím. Jedna trieda je predstavená dvadsiatimi piatimi staršími mužmi, ktorí sa klaňajú slnku, ale tí, ktorí vzdychajú a nariekajú nad ohavnosťami páchanými v cirkvi a v krajine, prijímajú pečať Božiu. V jedenástej kapitole Ezechielovo videnie pokračuje v zobrazení trestu tých dvadsiatich piatich mužov, ktorí sa klaňajú slnku.

A duch ma pozdvihol a priviedol ma k východnej bráne domu Hospodinovho, ktorá hľadá na východ; a hľa, pri vchode do brány bolo dvadsaťpäť mužov; medzi nimi som videl Jaazaniu, syna Azúrovho, a Pelatiu, syna Benajovho, kniežatá ľudu. Vtedy mi povedal: Syn človeka, toto sú muži, ktorí vymýšľajú nepravosť a dávajú v tomto meste bezbožnú radu; ktorí hovoria: Nie je to blízko; stavajme domy; toto mesto je kotol a my sme mäso. Preto prorokuj proti nim, prorokuj, synu človeka. A Duch Hospodinov zostúpil na mňa a povedal mi: Hovor: Takto vraví Hospodin: Takto ste hovorili, dome Izraelov, lebo poznám veci, ktoré vystupujú vo vašej mysli, každého z vás. Rozmnožili ste svojich pobitých v tomto meste a naplnili ste jeho ulice pobitými. Preto takto vraví Pán Hospodin: Vaši pobití, ktorých ste zložili uprostred neho, tí sú mäso, a toto mesto je kotol; ale vás vyvediem z jeho stredu. Báli ste sa meča, a ja privediem na vás meč, hovorí Pán Hospodin. A vyvediem vás z jeho stredu a vydám vás do rúk cudzincov a vykonám medzi vami súdy. Ezechiel 11:1–9.

Jeruzalem je označený ako „kotel“ a ľud v Jeruzaleme je „mäso“, ktoré sa varí v kotle, čiže v hrnci. Súd nad bezbožnými, ktorý vykonávajú anjeli so záhubnými zbraňami vo svojich rukách v čase pečatenia sto štyridsaťštyritisícov (lebo sestra Whiteová hovorí, že pečatenie z deviatej kapitoly Ezechiela je to isté ako pečatenie zo siedmej kapitoly Zjavenia), zahŕňa pravdu, že bezbožní sú odstránení z Jeruzalema. Pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone bude duchovný Jeruzalem očistený a vyzdvihnutý ako zástava nad všetky vrchy.

A stane sa v posledných dňoch, že vrch domu Hospodinovho bude upevnený na vrchole vrchov a bude vyvýšený nad pahorky; a všetky národy sa pohnú k nemu. A mnohé národy pôjdu a povedia: Poďte, vystúpme na vrch Hospodinov, do domu Boha Jakobovho; a on nás bude vyučovať svojim cestám a budeme chodiť po jeho chodníkoch. Lebo zo Siona vyjde zákon a slovo Hospodinovo z Jeruzalema. Izaiáš 2:2, 3.

Očistenie, ktoré sa pre Jeruzalem uskutočňuje pri nedeľnom zákone, je odstránením laodicejských adventistov, pričom zostávajú už len filadelfskí adventisti. Právna korporátna štruktúra je tým potom dokončená, lebo vláda Spojených štátov je riadiacim subjektom v právnom usporiadaní, ktoré bolo vytvorené v roku 1863, a keď vláda Spojených štátov presadí v krajine zachovávanie nedele, korporátna štruktúra Cirkvi adventistov siedmeho dňa bude buď právne zrušená, alebo sa jej názov možno právne zmení na niečo v zmysle cirkvi nedeľných adventistov.

Keď sú bezbožní v Jeruzaleme odstránení z kotla ničiacimi anjelmi, laodicejská adventistická cirkev sa končí a filadelfské hnutie sa stáva duchovným Jeruzalemom, ktorý je pozdvihnutý ako zástava. Micheáš oslovuje starších mužov, ktorých Izaiáš nazýva posmievačmi, ktorí nazývajú svetlo tmou a tmou svetlom, a prostredníctvom otázky označuje, že starší muži mali poznať „súd“. Mali poznať čas svojho navštívenia.

I riekol som: Čujte, prosím, ó kniežatá Jakobove a vy, vodcovia domu Izraelovho; či nie je vašou povinnosťou poznať súd? Vy, ktorí nenávidíte dobro a milujete zlo; ktorí s nich strhávate kožu a mäso z ich kostí; ktorí aj požierate telo môjho ľudu a zdierate z nich ich kožu; lámete ich kosti a sekáte ich na kusy ako do hrnca a ako mäso do kotla. Micheáš 3:1–3.

Boh zamýšľal, a stále zamýšľa, aby Jeho ľud posledných dní „poznal súd“, a súd nie je jednotný pojem. Je to postupné dejiny, obsahujúce viacero prvkov a určité osobitné medzníky. Je to prorocké obdobie, ktoré sa začalo v roku 1798 a pokračuje až do konca milénia. Je skúmový aj výkonný. Uskutočňuje sa nad každým človekom, ktorý kedy žil na planéte Zem, a aj nad anjelmi, ktorí boli vyhnaní z neba. Obdobia súdu sú pre Božích verných v posledných dňoch nevyhnutným porozumením, lebo odpoveď na Micheášovu otázku znie: „áno, Izrael má rozumieť súdu.“

Jeremiáš poukazuje na to, že starší mužovia Jeruzalema v posledných dňoch predstavujú vyvrcholenie „ustavičného odpadnutia“, znázorneného štyrmi generáciami stupňujúcej sa vzbury, symbolizovanými štyrmi stupňujúcimi sa ohavnosťami v ôsmej kapitole Ezechiela. Jeremiáš uvádza, že starší mužovia sú zapletení do špiritizmu, lebo „uctievajú“ „slnko, mesiac a celý nebeský zástup“. Označuje ich za tých, ktorí majú „padnúť a nepovstať“, lebo „zavrhli slovo Hospodinovo“. Týmto znakmi Jeremiáš poukazuje na to, že „ľud nepozná súd Hospodinov“.

V tom čase, hovorí Hospodin, povynášajú kosti judských kráľov, kosti ich kniežat, kosti kňazov, kosti prorokov i kosti obyvateľov Jeruzalema z ich hrobov. A rozprestrú ich pred slnkom, mesiacom a pred všetkým nebeským vojskom, ktoré milovali, ktorému slúžili, za ktorým chodili, ktoré vyhľadávali a ktorému sa klaňali; nebudú pozbierané ani pochované, budú za hnoj na povrchu zeme. A smrť si zvolia radšej než život všetci ostatní, ktorí zostanú z tohto zlého pokolenia, ktorí zostanú na všetkých miestach, kam som ich zahnal, hovorí Hospodin zástupov. A povieš im: Takto hovorí Hospodin: Či keď padnú, zasa nepovstanú? Či keď sa niekto odvráti, nevráti sa? Prečo sa teda tento ľud Jeruzalema odvracia ustavičným odvracанím? Pridržiavajú sa lži, odmietajú sa vrátiť. Počúval som a načúval, ale nehovorili správne; nikto neľutoval svoju nepravosť a nepovedal: Čo som to urobil? Každý sa obrátil na svoju vlastnú cestu ako kôň, ktorý sa bezhlavo rúti do boja. Aj bocian na nebi pozná svoj určený čas; hrdlička, žeriav i lastovička zachovávajú čas svojho príchodu; ale môj ľud nepozná súd Hospodinov. Ako môžete hovoriť: Sme múdri a zákon Hospodinov je s nami? Hľa, veru nadarmo ho zhotovilo klamné pero zákonníkov. Múdri budú zahanbení, predesení a chytení; hľa, zavrhlí slovo Hospodinovo, a akú múdrosť potom majú? Jeremiáš 8:1–9.

V piatej kapitole Jeremiáš označuje tých, ktorí nepoznajú Hospodinov súd, za „bláznov“.

Prebehnite sem i ta ulicami Jeruzalema, a hľadajte, poznávajte a hľadajte na jeho námestiach, či nájdete človeka, či je niekto, kto vykonáva súd, kto hľadá pravdu; a odpustím mu. A hoci hovoria: Akože žije Hospodin, iste krivo prisahajú. Hospodine, či nie sú tvoje oči uprené na pravdu? Bil si ich, ale nebolelo ich to; strávil si ich, ale odmietli prijať napomenutie; zatvrdili svoje tváre viac než skala; odmietli sa navrátiť. Preto som si povedal: Toto sú iste chudobní, sú pochabí, lebo nepoznajú cestu Hospodinovu ani súd svojho Boha. Jeremiáš 5:1–4.

V adventizme Laodicey posledných dní tí, ktorí sú v podobenstve o desiatich pannách predstavení ako bláznivé panny, o ktorých sestra Whiteová uvádza, že predstavujú „skúsenosť adventného ľudu“, „nepoznajú cestu Hospodinovu ani súd svojho Boha“. V nasledujúcej kapitole Jeremiáš označuje „cestu“ Hospodinovu za „staré chodníky“, no blázniví laodicejskí adventisti odmietajú po nich chodiť a odmietajú počúvať hlas trúby. „Trúba“ je symbolom súdu, ktorý, prirodzene, blázniví laodicejskí adventisti nepoznajú.

Takto hovorí Hospodin: Postojte na cestách a hľadajte, pýtajte sa na dávne chodníky, kde je dobrá cesta, a kráčajte po nej, a nájdete odpočinutie svojim dušiam. Ale oni povedali: Nebudeme po nej kráčať. Ustanovil som nad vami aj strážcov so slovami: Počúvajte zvuk trúby. Ale oni povedali: Nebudeme počúvať. Preto počujte, vy národy, a spoznaj, ó zhromaždenie, čo je medzi nimi. Počuj, ó zem: hľa, privediem zlo na tento ľud, ovocie ich myšlienok, pretože nepočúvali moje slová ani môj zákon, ale zavrhlí ho. Jeremiáš 6:16–19.

„Zlo“, ktoré je privedené na „zhromaždenie“, ktoré odmietlo „počúvať hlas trúby“ a „chodiť“ po „starých chodníkoch“, kde by sa našiel „odpočinok“ neskorého dažďa, nastáva vtedy, keď „zhromaždenie“ pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone „zavrhne Jeho zákon“.

Trojité aplikácia Eliáša identifikuje dielo posla a hnutia v čase vykonávacieho súdu, ktorý sa začína čoskoro prichádzajúcim nedeľným zákonom. S trojitou aplikáciou Eliáša úzko súvisí trojitá aplikácia posla, ktorý pripravuje cestu pre Posla zmluvy. Trojitá aplikácia posla, ktorý pripravuje

cestu, identifikuje dielo posla a hnutia v čase vyšetrujúceho súdu. Posol, ktorý pripravuje cestu, a Eliáš sú úzko súvisiace trojité aplikácie, tak ako trojitá aplikácia Ríma s trojitou aplikáciou pádu Babylona, no majú dôležité rozdiely, ktoré sú spojené s Božím súdom.

Trojité uplatnenie Eliáša a trojité uplatnenie posla, ktorý pripravuje cestu Poslovi zmluvy, sú spojené s dvoma odlišnými dielami súdu, ktoré Boh uskutočňuje prostredníctvom svojho vyvoleného posla a hnutia, ktoré sa pripája k posolstvu tohto posla. Tieto dve diela sú spojené s dvoma odlišnými obdobiami súdu, hoci medzi týmito symbolmi existuje prekryv.

Dielo tretieho a posledného Eliáša sa vzťahuje na výkonný súd nad trojnásobnou úniou novodobého Babylonu a dielo posla, ktorý pripravuje cestu, sa vzťahuje na vyšetrujúci súd a očistenie Božieho ľudu. Tretia kapitola Malachiáša sa uvádza posledným veršom druhej kapitoly.

Ustávali ste Hospodina svojimi slovami. A predsa hovoríte: V čom sme ho ustávali? Keď hovoríte: Každý, kto pácha zlo, je dobrý v očiach Hospodina a on má v nich záľubu; alebo: Kde je Boh súdu? Hľa, ja posielam svojho posla, a pripraví cestu predou mnou; a Pán, ktorého hľadáte, náhle príde do svojho chrámu, áno, posol zmluvy, v ktorom máte záľubu; hľa, príde, hovorí Hospodin zástupov. Ale kto znesie deň jeho príchodu? A kto obstojí, keď sa ukáže? Lebo je ako oheň taviča a ako mydlo bieličov. A bude sedieť ako tavič a čistič striebra; a očistí synov Léviho a pretaví ich ako zlato a striebro, aby prinášali Hospodinovi obetu v spravodlivosti. Vtedy bude obeta Júdu a Jeruzalema príjemná Hospodinovi ako za dávnych dní a ako v predošliých rokoch. Malachiáš 2:17–3:4.

V posledných dňoch je podľa svedectva Malachiáša Boh unavený laodicejským adventizmom, ktorý sa pridŕža vzbury z roku 1888. Vzburou z roku 1888 bola predobrazená vzburou Kóracha, Dátana a Abírama a náukovým jadrom Kórachovej vzbury bola otázka, či tí, ktorí páchajú zlo, sú ešte stále spravodliví v očiach Hospodina.

Kórach, syn Jichárov, syna Kehátovho, syna Léviho, a Dátan a Abíram, synovia Eliábovi, a Ón, syn Peletov, synovia Rúbenovi, vzali mužov. A povstali proti Mojžišovi s niektorými z synov Izraelových, dvesto päťdesiat kniežat zhromaždenia, povestných v obci, mužov mena. A zhromaždili sa proti Mojžišovi a proti Áronovi a povedali im: Priveľa si prisvojujete, keďže celé zhromaždenie, všetci do jedného, sú svätí a Hospodin je medzi nimi. Prečo sa teda vyvyšujete nad zhromaždenie Hospodinovo? 4. Mojžišova 16,1–3.

V posledných dňoch je Boh unavený laodicejským adventizmom, ktorý sa pridŕža vzbury z roku 1957, čo je jednoducho prejav vzbury z roku 1888, uvedený do oficiálneho vyhlásenia. Kniha Questions on Doctrine zvečnila vzburu z roku 1888, ktorá bola opakovaním vzbury Kóracha, Dátana a Abírama podľa svedectva anjela, ktorý poučil sestru Whiteovú, že musí zostať na konferencii roku 1888, aby zaznamenala opakovanie dejín Kórachovej vzbury. Dvestopäťdesiat významných mužov sa spolu s Kórachom, Dátanom a Abíramom zhromaždilo proti Mojžišovi, Božiemu zástupcovi, v tejto vz bure.

Dvadsaťpäť mužov, ktorí sa klaňajú slnku v ôsmej kapitole Ezechiela, predstavuje desiatok, čiže desatinu, z dvestopäťdesiatich mužov, ktorí obetovali kadidlo pri vz bure Kóracha, Dátana a Abírama, čo predobrazovalo vodcov vzbury roku 1888, ktorých doktrínálna vzbur a bola

formalizovaná v roku 1957 vydaním knihy Questions on Doctrine.

Vzpouľa Kóracha, Dátana a Abírama zavrhlá „soud“, ktorý nad nimi Bůh vynesl, kďž je odsoudil k bloudění po poušti po čtyřicet let. Laodicejský adventismus začal bloudit v laodicejské pustině roku 1863 poté, co odmítl laodicejské poselství předložené v roce 1856, což přivodilo soud bloudění po pustině na mnoho dalších let pro jejich nedostatek víry. Ve vzpouře roku 1888 stále nebyli ochotni přijmout laodicejské poselství, které přinesli starší Jones a Waggoner.

Tí, ktorí sa v roku 1888 vzbúrili, nielenže odmietli duchovnú autoritu starších Jonesa a Waggonera, ale aj autoritu prorokyne Ellen Whiteovej a tiež autoritu Ducha Svätého, lebo svojím konaním vyjadrili predstavu, že celé zhromaždenie je rovnako sväté.

V roku 1863 sa vrátili, aby jedli s ľživým prorokom z Bétela, a tým napokon prijali definíciu spasenia, ktorú predstavovala vzbura Kóracha, a potom túto falošnú náuku oficiálne zakotvili v knihe Questions on Doctrine. Táto náuka je falošnou definíciou „ospravedlnenia vierou“.

Vzbura roku 1863 bola začiatkom odmietnutia Millerových klenotov, ktoré sa odrážali na dvoch tabuľkách Habakuka. V druhej kapitole Habakuka „spor“ prvého verša napokon prináša dve triedy uctievačov, ktoré sa zjavujú na základe svojho nesúhlasu s posolstvom, ktoré meškalo.

Hľa, pyšná duša nie je v ňom priama; ale spravodlivý bude žiť zo svojej viery. Habakuk 2,4.

„Viera“ „spravodlivých“ v „rozprave“ druhej kapitoly Habakuka bola založená na „videní“, ktoré bolo jasne napísané na tabuliach. V odboji roku 1863 uskutočnili tí, ktorí už viac nevlastnili vieru „spravodlivých“, prvý krok k odstráneniu toho, čo bolo napísané na tabuliach. Odboj roku 1863 predstavoval prvé semeno vzbury, ktorá napokon v roku 1957 zakotvila falošnú definíciu učenia o ospravedlnení vierou.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Pán vo svojom veľkom milosrdenstve poslal svojmu ľudu skrze starších Waggonera a Jonesa nanajvýš vzácné posolstvo. Toto posolstvo malo svetu výraznejšie predstaviť vyzdvihnutého Spasiteľa, obeť za hriechy celého sveta. Predkladalo ospravedlnenie skrze vieru v Ručiteľa; vyzývalo ľudí, aby prijali Kristovu spravodlivosť, ktorá sa zjavuje v poslušnosti všetkým Božím prikázaniam. Mnohí stratili Ježiša zo zreteľa. Potrebovali, aby ich oči boli upriamené na Jeho božskú osobu, Jeho zásluhy a Jeho nemennú lásku k ľudskej rodine. Všetka moc je daná do Jeho rúk, aby mohol udeľovať ľuďom bohaté dary a bezmocnému ľudskému nástroju sprostredkovať neoceniteľný dar svojej vlastnej spravodlivosti. Toto je posolstvo, ktoré Boh prikázal odovzdať svetu. Je to posolstvo tretieho anjela, ktoré má byť zvestované mocným hlasom a sprevádzané vyliatím Jeho Ducha vo veľkej miere.“ Testimonies to Ministers, 91.

„Pravda pre tento čas, posolstvo tretieho anjela, má byť hlásaná mocným hlasom, čo znamená s narastajúcou mocou, keď sa približujeme k veľkej záverečnej skúške.“ The 1888 Materials, 1710.

„Čas skúšky je už bezprostredne pred nami, lebo mocné volanie tretieho anjela sa už začalo v zjavení Kristovej spravodlivosti, Vykupiteľa odpúšťajúceho hriech. Toto je začiatok svetla

anjela, ktorého sláva naplní celú zem.“ Selected Messages, kniha 1, 362.

„Neskory dážď má zostúpiť na Boží ľud. Mocný anjel má zostúpiť z neba a celá zem má byť osvietená jeho slávou.“ Review and Herald, 21. apríla 1891.